

Psalm 6

Septuaginta (LXX)

1 εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ὑπὲρ τῆς ὀγδόης ψαλμὸς τῷ δαυιδ

2 κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύῃς με

3 ἐλέησόν με κύριε ὅτι ἀσθενής εἰμι ἴασαί με κύριε ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου

4 καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα καὶ σὺ κύριε ἕως πότε

5 ἐπίστρεψον κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου

6 ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου ἐν δὲ τῷ ᾧ τὶς ἐξομολογήσεται σοι

7 ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου ἐν δάκρυσίν μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω

8 ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσιν τοῖς ἐχθροῖς μου

9 ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ὅτι εἰσήκουσεν κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου

10 εἰσήκουσεν κύριος τῆς δεήσεώς μου κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο

11 αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τᾶχος